de Regenboog

Jaargang 55, nummer 3 van 2026

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave 1
RTC De Bidon 2
Voorwoord 3
In memoriam 4
Ritverslag 28 juni 5
Ritverslag 5 juli 7
Ritverslag 12 juli 9
Ritverslag 19 juli 10
Ritverslag 26 juli 11
Verslag Avond 4-daagse 13
Ritverslag 2 augustus 15
Ritverslag 9 augustus 17
Ritverslag 16 augustus 19
Ritverslag 23 augustus 21
Verslag Fietsweek Castellane 23

RTC De Bidon

Algemeen:

- Opgericht 29 juli 1971 en Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Breda onder nummer 40280796
- Website: www.debidon.nl Email: info@debidon.nl
- Contributie **€ 75,00** per jaar, te voldoen vóór 1 maart lopend jaar.
- Rabobank Roosendaal rekeningnummer NL20RABO0184303478
- Clublokaal Café Huis Ten Halve, Kruisstraat 60 Roosendaal, tel.nr.: 0165-533343

Samenstelling bestuur:

- Voorzitter: Luc Aerts
- Penningmeester: Leon van den Eijnden
- Vicevoorzitter / Secretaris: Leon van den Eijnden
- Bestuurslid: Wim Rommens
- Bestuurslid: Bart Boeren

Timmers MediCare

Voorwoord

Beste Bidonners,

Hierbij deel 3 van jaargang 2026, evenals vorig jaar bij editie 3 een slecht nieuws begin, zoals al eerder in een persoonlijke mail van Wim is uitgestuurd, één die nadreunt in het Peloton en je vanaf nu elke dag voelt en met je meedraagt. We kunnen Wim en Elly en verdere familie niet veel meer dan sterkte wensen in de moeilijke tijd die ongetwijfeld komen gaat en de mentale belasting die het nu al geeft.
Matthieu probeert zijn plekje te vinden in het St. Elisabeth en dat lukt de ene dag wat beter dan de andere. Gelukkig krijgt hij geregeld bezoek en dat dat helpt hem wel om de dagen door te komen.
In Juni verreden we weer de 4 daagse met een geslaagde afsluiting bij de Lodge, alhoewel de penningmeester iets minder blij was met de daar gerekende prijzen. En aangezien het een jubileumjaar betreft mochten de bitterballen erbij ook niet ontbreken. Dit werd weer gecompenseerd met een lage opkomst vanwege een regenachtige dag bij de rit naar Scharendijke.
Peter van de Boom en Brian van Eekelen hebben aangegeven te stoppen bij de Club en Peter Konings kwam en ging ook weer. Ook kregen we het trieste bericht dat ons oud-lid Wim van Nijnatten is overleden, een markant menneke uit het Peloton met geheel eigen Stijl.
Zo loopt het 55^{e} jaar van de Club weer al op zijn eind met op de 17^{e} Oktober een mooie afsluiting met een BBQ en dan op zondag de laatste rit en de eindstrijd voor het kampioenschap.
Laten we er nog een paar mooie weken van maken en hou het veilig !

Het bestuur

S en L
security solutions

In memoriam

Wim van Nijnatten

Vrijdag 21 augustus jl. is oud- lid en oud-kampioen **Wim van Nijnatten** overleden op 89 jarige leeftijd. Wim is lid geworden van De Bidon in januari 1986, toen de ledenstop werd opgeheven (toen werden er maximaal 60 leden toegelaten). En hij was een trouw lid, dat elk seizoen bovenaan in het klassement eindigde. Hij werd tweemaal kampioen in 2010 en 2014. De laatste keer op 77 jarige leeftijd!. Aan het einde van het seizoen 2016 bereikte hij de leeftijd van 80 jaar. Na 31 seizoenen vond hij het mooi geweest en beëindigde hij zijn lidmaatschap.
Wim was een man met een sterk en rechtlijnig karakter. Als hij iets in zijn hoofd had, dan deed hij dat ook. Als hij iets niet wilde, gebeurde dat dan ook niet. En veel poespas was niet aan hem besteed. Toen hij kampioen werd, wilde hij eigenlijk niet gehuldigd worden, dat vond hij maar niks. Net als vele mannen in de bouw moest aan het einde van de vrijdagmiddag het weekend ingeluid worden met één of meerdere biertjes. En Wim "tufte er niet in", om het zo uit te drukken. Tot hij in aanraking kwam met het wielrennen. Hij ging met talent Paul Konings trainen, hij op de brommer, Paul erachter. Toen dat eindigde, begon hij aan z'n eigen carrière te denken. Hij stopte met de alcohol van de ene op andere dag volledig. Ook vond hij zijn gewicht en postuur in wielertenue toen niet passen bij een wielrenner. En ging daarom deels in hongerstaking door in het weekend alleen te drinken en niet te eten. Zo bereikte hij in korte tijd een scherp afgetraind lijf.
Enkele jaren geleden verloor Wim zijn vrouw na een kort ziekbed. Dat was een enorme klap voor hem, waar hij mentaal nooit goed overheen is gekomen. Ook zijn eigen gezondheid ging rap achteruit en fietsen ging niet meer. De laatste maanden ging de eenzaamheid hem parten spelen en wilde hij niet meer verder. Hij had er vrede mee, dat het snel zou eindigen. De oudere leden van onze club zullen Wim blijven herinneren als een trouw lid en een fanatiek wielerliefhebber. Hij kon daar uren over kletsen. We wensen zijn zoons Wim jr. en Denie, schoondochter Patricia en hun kinderen sterkte met het verlies van vader, schoonvader en opa.

Jan Verbocht

Ritverslag 28 juni

Baarle Nassau

Vandaag weer eens plaats genomen in de volgwagen, na een weers-onstuimige nacht en met ruim 300.000 bliksemontladingen boven Nederland een unicum. Het noodweer leverde een bijzonder schouwspel op en gelukkig is de schade in West Brabant beperkt gebleven. Het was in elk geval een mooie zondag ochtend start met de nevels boven de landerijen en de opgestapelde warmte van bijna 40 graden die eindelijk weer wat verdreven is. Op de vrijdag en zaterdag is menig evenement afgelast en gelukkig hoefden we als bestuur deze beslissing voor de zondag niet te nemen. De opkomst was mager te noemen, maar ons jeugdlid Max was samen met zijn vader wel weer van de partij. Leuk om hem zo lekker in de groep mee te zien fietsen.
Een route over gebaande wegen, zoals ik ze ondertussen in de vele jaren bij de club heb gereden, maar in een telkens veranderend landschap van de jaargetijden. Heerlijk relaxed in de auto, daar was ik eigenlijk best aan toe na zo'n "puf" week. Ramen open en de wind lekker laten waaien. Soms heb je van die ritten dan is het telkens opletten en uitkijken, maar blijkbaar lagen de meesten nog op 1 oor.
Tevens bleek ik vandaag mijn eigen doel te hebben met een bijna lege tank toch die ruim 100 km volmaken, bij vertrek gaf deze nog aan dat er een 150 Km afgelegd konden worden. Dus het werd een ritje zo zuinig mogelijk rijden.
Een rit zoals alleen Jan hem door het Belgische landschap kan voorrijden, een bochtje hier en een bochtje daar. Je moet het maar op je eigen harde schijf hebben staan en ook als Jan eens een verkeerde afslag neemt … niemand die het in de gaten heeft als er gewoon wordt doorgereden. Tevens viel het aantal grens

overschrijdingen in deze rit aardig mee, maar goed dat de heden ten dage gewoon kunnen doorrijden.
Het noodweer van afgelopen nacht had ook zijn sporen nagelaten, platgeslagen delen van maisvelden, vele takken op de weg en hier en daar een omgevallen boom. Op een plattelandsweg in België had een een omgevallen boom een elektra kabel met bijbehorende masten vernield, maar goed dat deze in Nederland al allemaal netjes de grond zijn ingewerkt.
De stop bij Zus & Zo was weer prima verzorgd, met erg goed gebak, deze is ondertussen meermaals in het seizoen een vaste stop plaats geworden.
Hierna volgde de terug weg naar huis, 40 Km. Zonder verdere problemen met in de laatste kilometers nog even een finale met wie er als 1e bij Huis ten Halve zou arriveren. Deze keer was Andrey de afmaker. Intussen was ik ook aangekomen en met nog een tellerstand van een 45 km te gaan, dus spullen overdragen en in een zo recht mogelijke streep naar Essen om te gaan tanken, ruim 63 liters dus die tank inhoud van 67 is aardig accuraat met wat nog kon. Hierna gelijk de spullen bij Jan afgeleverd die de komende week achter het stuur mag kruipen.

Luc

Ritverslag 5 juli

St Leenaerts

Deze ochtend toch wel minder uitgeruste benen, gisteren meegedaan aan de 13e Hennie Roks Classic, 178 km naar Scherpenheuvel en terug, samen met Jan Verbocht en Gerard Konings. Kop over kop om met de soms gemene tegenwind om te gaan.
Zondag stonden 18 bidonners om 8 uur gereed voor mijn rit, 100 km naar St. Lenaarts.
Jan Verbocht had heel tactisch voor het rijden met de volgauto gekozen, zo kon hij nog bijkomen van Scherpenheuvel. Ook Gerard Konings liet zich bij het wegrijden nog niet aan kop zien en dat zijn wij ook niet gewend. Jan de Rooij werd mijn mede voorrijder. Met wat ommetjes reden we via Zundert naar Minderhout. Jan de Rooij kent het hier op zijn duimpje want hij had nogal wat andere wegen in gedacht om ook in Minderhout uit te kunnen komen. Wat opviel was dat er op de viaducten ook niet gesprint werd om als eerste boven te zijn. Onderweg zagen we veel gevels versierd met de Belgische vlag om de Rode Duivels te steunen. Via Wortel, Achtel en Gammel verder. Bij het vertrek had ik al voor de hoge maisvelden gewaarschuwd waardoor het zicht door de bochten moeilijk werd. Bij Achtel kwam er een auto tegemoet die wel erg ruim de bocht nam en ons, door de hoge mais redelijk laat zag. Verder naar St. Lenaarts kregen we nog een klein regenbuitje te verwerken en meer tegenwind. Samen met Jan op kop bereikte we, meer nat van het zweet dan het regenbuitje de rustplaats Willem Tell. Het was aardig druk op straat, de jaarlijkse kleipikkerstocht vond plaats. Een wandeltocht tot 30 km om het steenbakkersverleden en de natuur rond de oude kleiputten in deze omgeving te ontdekken. We werden vlot bediend met koffie of fris. Ik vroeg nog aan Jan Verbocht of er vanuit de volgauto nog iets te melden was maar alles oke, behalve dat Luc nog al eens met losse handen rijdt en met zijn armen zwaait…..Na het contant afrekenen een voorzichtige start van de terugweg. Jan de Rooij werd hartelijk bedankt voor zijn sterk aandeel en volgde Gerard Konings als voorrijden. Via Loenhout weer naar

Nederland. Nog net in Vlaanderen reed Anton v.d. Nieuwenhuizen nog lek. Nu kon Jan Verbocht nog met de fietspomp wat werk verzetten. Onder Achtmaal langs, met een tegenwind naar Nieuwmoer. De bekende weg via Horendonk naar Huis ten Halve. Op Steenpaal reden maar 3 man weg, Tom, Werner en Nico. Keurig Nispen vermeden ivm de Ronde van Nispen.

Toine

Ritverslag 12 juli

Zeelandbrug

Datum	**12 juli**
Tijdstip	**Let op vertrek: 7:30**
Kilometer	**~150 Km – Geen koffie van de club**
Punten	25
Voorrijder	Nico Matthijssen
Chauffeur	**Geen volgauto**
Verslag	Toine van Oers
Informatie	

Aantal aanwezigen – 12 Bidonners + Gastrijder Max Broeren
Gereden afstand – 151 Km
Gemiddelde snelheid – 31,3
Lekke banden – Geen
Weer – ☀☀21-29gr., ↙3/4bft., straffe NO wind
Bijzonderheden – Snelle rit Zeelandbrug in zomerse temperaturen – Snelste passage Zeelandbrug uit historie : 40 km/u!!

Ritverslag 19 juli

Westmalle

Tegen 8 uur verzamelden zich 20 Bidonners bij Huis ten Halve, inclusief chauffeur en gastrijder Peter Konings. Geen ‘familie van’ maar ex- en (naar ik begreep) terugkerend Bidonlid; alvast welkom terug op het oude nest Peter!
Het voelde ietwat fris aan vergeleken met de voorgaande weken, maar al met al bleek het een prima fietsweertje te worden met wat wolken en af en toe een zonnetje. Voorrijder van de dag was Bart en Berry de chauffeur. De rit liep eerst via Schijf, en na Zundert aan de noordkant gepasseerd te hebben trokken we in zuidoostwaarts België in richting Hoogstraten en Rijkevorsel. Malle werd het meest zuidelijke puntje wat we aandeden. Ook dit jaar geen trappistenbier in het vooruitzicht, want er werd koers gezet richting Brecht alwaar we (voor het eerst) koffie gingen nuttigen bij Brasserie De Schandpaal. Onderweg waren al diverse weddenschappen afgesloten over wie dan wel aan die paal zou moeten....
De historische schandpaal van Brecht (in de volksmond ook wel ‘de kaak’ genoemd) staat symbool voor de vroegere rechterlijke macht en de uitoefening van de 'halsheerlijkheid' in de gemeente. Vandaag de dag is enkel het stenen voetstuk van deze paal bewaard gebleven. Samen met de resten van de oude schepenbank (de rechtbank van weleer) staat dit relict opgesteld in de voortuin van het Kempuseum aan de Mudaeusstraat.

Zowel de koffie (Rombouts) als de bediening vielen zeer in de smaak dus deze stop is zeker voor herhaling vatbaar! Eenmaal op de terugweg trok de wind flink aan, maar dat kon de mannen voorop niet deren. We naderden het thuishonk en Peter van den Boom rook stal en trachtte een aantal keer weg te demarreren, bij de laatste poging ging Eddy er achteraan (erop en erover). Jan Verbocht bleek te kampen met een langzaam leeglopende voorband maar kon de eindstreep gelukkig nog halen. Met net geen 100 km op de teller en een nette 30 km/u gemiddeld kwamen we weer veilig in Roosendaal aan.

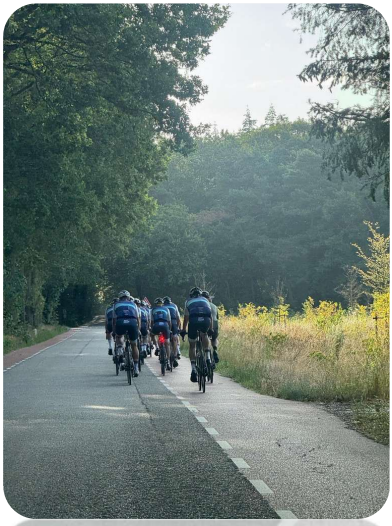

Marco

Café & Zalen
Huis Ten Halve
Anno 1868

Ritverslag 26 juli

Hoeksewaard

Route Info

Datum	**26 juli**
Tijdstip	**7:30**
Kilometer	**~120 Km**
Punten	25
Voorrijder	Tom Uijtdehaag
Chauffeur	Gert-Jan Franken
Verslag	Toine van Oers
Informatie	

Aantal aanwezigen – 13 Bidonners – Inclusief Chauffeur
Gereden afstand – 121 Km
Gemiddelde snelheid – 30,6
Lekke banden – 1x – Anton vd Nieuwenhuizen
Weer: 20° C en straffe ZW wind: 4 Beaufort
Bijzonderheden – Straks tempo heel de rit door Werner en Tom...misschien wel een extra training voor het Roosendaals Kampioenschap a.s. zaterdag? Jan de Rooij afgeslagen na 35 km bij Willemstad.

Verslag Avond 4-daagse

2026

De avondvierdaagse van dit jaar kon rekenen op prima fietsweer. Geen drup regen, volop zon en niet teveel wind. De enige stoorzender was op de 2e dag de extreme hitte van 34 º C. En de opkomst was dan ook op drie van de vier dagen prima.
Op dinsdag bij de **eerste rit** vertrokken we met liefst **17** renners onder leiding van Toine van Oers. Ronald was er na zijn intensieve behandeling weer bij en ook Crispijn, de zoon van Boris pikte opnieuw aan. Toine had een route uitgezet richting Putte, daarna via Oudbroek naar Berendrecht. Daar werd het jaagpad van het kanaal opgezocht richting de kanaalbrug bij Noordland, die we overstaken. Het volgende klimmetje was de Bathsebrug richting Woensdrecht. Bij Non Plus Ultra nam Ronald deze naam wel erg letterlijk ("tot hier en niet verder"). Hij haakte af en ging op een rustig eigen tempo naar huis, onderweg nog een fruitmandje meepikkend. Na 77 km arriveerden we weer bij Huis ten Halve. Toine en Gerard Konings waren bijna de hele rit de trekpaarden vandaag.
De **tweede rit** was uitgezet en stond onder leiding van Gert- Jan. De opkomst was zoals verwacht wegens de extreme temperaturen maar matig. Met **5** man gingen we op pad, naast de voorrijder Gerard K., Toine, Fred en Jan V. . Gert-Jan had zijn route uitgezet via het Gastelsveer naar Stampersgat en over de dijk naar Dinteloord. Daar doken we de polder in richting het Benedensas om vervolgens over de Vlietdijk richting Steenbergen te koersen. Via Leon hadden we een tip gekregen, dat op de Kade in Steenbergen een watertappunt stond. De bidons waren bij eenieder nagenoeg leeg en werden daar weer volgetankt. De route werd vervolgd via het Doornendijkje en de Westlandse Langeweg naar Lepelstraat. Om vervolgens via de bekende route naar Nispen en Huis ten Halve te rijden. Gert- Jan bleek klaar te zijn voor deelname aan de Volksronde van aanstaande zaterdag, want hij reed de hele rit op de kop. Ook vandaag tikten we 77 km af bij de finish.

De **derde rit** ging richting Zwartenberg- Prinsenbeek. De leiding werd gedaan door Jan V. en de belangstelling was na de hete omstandigheden van gisteren veel beter. Met **14** man gingen we op pad, waaronder opnieuw Crispijn, de zoon van Boris. Met een windje in de rug ging het via Zegge, Oudenbosch en Standdaarbuiten over de Goudbloemsedijk naar de Lamgatsebrug met Gerard K. en Wim op kop. Wim moest wat frustratie kwijt, nadat hij opnieuw geen goed nieuws had ontvangen van de artsen en reageerde zich af met een stevige kopbeurt tot na de brug. Dan volgden we het mooie fietspad over de Markdijk naar Zwartenberg en vervolgens via de Langeweg naar Prinsenbeek. De route werd afgerond via Effen – Rijsbergen – Klein Zundert – Achtmaal – Horendonk over de bekende wegen. En opnieuw exact 77 km op de teller !!
De **vierde rit** vertrokken we met **10** man. De route leidde via Nispen naar de Wildertse Duintjes en daarna over de Kalmthoutse Heide. Daar gold op dat moment code oranje i.v.m. het brandgevaar. We passeerden Kalmthout om via Achterbroek, Westdoorn en Wuustwezel de Maatjes bij Nieuwmoer in te duiken. Langs Horendonk en het Rozeven bereikten we het eindpunt bij Lodge Visdonk na 50 km. Het was een route met meerdere fietspaden en autoloze wegen, waar we met de zondag ritten nooit kunnen komen. Bij de Lodge werd de week geëvalueerd onder het genot van een koele drank. Over de hele week waren er 46 deelnemers, waarvan Gerard Konings, Toine van Oers en ondergetekende als organisator alle dagen hebben deelgenomen.

Jan Verbocht

Ritverslag 2 augustus

Toertocht Roosendaal

De traditie van de Ronde van Roosendaal zetten we vandaag weer voort, wederom een mooi weer rit. Dit jaar steunen we Team doelbewust, onze toegezegde sponsering is voldaan door Leon, de GPX routes zijn verkregen via de mail. Het lijkt soms wel of iedereen een ritje kan organiseren tegenwoordig.
In de afgelopen week hadden we nog de 4-daagse, de Ploegen tijdrit op zaterdagmiddag voor bedrijven met Peter, Wim en ondergetekende. En in de avond het Roosendaals kampioenschap met Werner, Tom, Gert-Jan en Eddy. Waarbij Tom helaas uitviel met een leegloper en Werner een machtig mooie prestatie neerzette in de 2e groep met als eindresultaat een **15e** plaats met een gemiddelde van **39** km/Hr. rond en Gert-Jan en Eddy lieten zien dat ze een uur op hoog tempo konden volhouden. PETJE AF MANNEN !
Met enige nostalgie kijk ik terug op de MTB ritjes van 15 jaar geleden, nog maar een paar jaar op de MTB, de ritjes door de bossen, het slik, bij elke oversteek hulp voor een veilige doorgang en de tussenstop met de nodige versnaperingen. En bij het eindpunt soep en een potje bier na. Nu is het de GPX volgen, de tussenstop bij Donkenhof in Wouw, waar we gelukkig als 1 van de eerste groepen arriveerden en we dus nog konden genieten van een stuk Appeltaart die we zelf maar uit begonnen te delen aangezien de bediening het overzicht al compleet kwijt was bij de inloop van een 30-tal fietsers. Want het bleek ook nog nl. dat de opvolgende groepen die arriveerden van appeltaart verstoken bleven aangezien ze al uitverkocht waren. Je mag verwachten dat zo'n

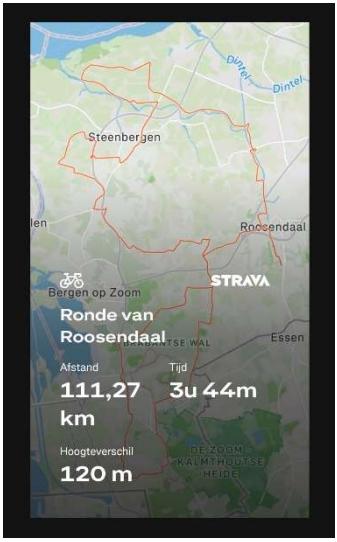

etablissement met een lange historie wat beter op deze aanloop berekend zou zijn.
Het rondje tegen de klok in boven Roosendaal en Wouw hadden we mooi afgerond in een goed tempo en na de stop vervolgden we opgeladen onze weg voor deel 2 nu met de klok mee over Ossendrecht. Bij de Calven liepen ook bij uiteindelijk de benen vol en liet ik me afzakken waarbij Leon het laatste deel voor zijn rekening nam en we rond 12:15 arriveerden bij de Veestallen. Daar konden we nog van bak soep genieten en een potje bier. Ook hier moest de uitbater worden geactiveerd om te zorgen dat de lege ketel Soep werd aangevuld, immers de binnen druppelende groepen na ons lusten ook wel wat hartigs. Achteraf begrepen we dat de Distel helaas wegens vakantie gesloten was, hopelijk volgend jaar weer de eindstek, immers als groep zittend aan de tafels in de zon met muziek en het nodige bier heeft toch de voorkeur.

Luc

Ritverslag 9 augustus

Biesbosch

Weersvoorspelling gaf aan dat het een warme dag zou worden. Gelukkig was het in de ochtend nog frisjes waardoor het tot de koffie eigenlijk gewoon heerlijk was om te fietsen. Na de koffie voelde je wel dat de temperatuur richting de 30 graden begon te gaan.
De rit door de Biesbosch staat inmiddels al een paar jaar op de kalender en dit jaar heb ik hem weer wat aangepast, zo rijden we niet meer door Wagenberg (matige klinkers) en op de terugweg hadden we ook Zevenbergen links laten liggen. Alleen zijn we nooit aan deel 2 toe gekomen. Dit deel was vrijdag nog verkent door beide Nico's. En zeker Nico v E keek er naar uit om de route langs de A17 te gebruiken om zijn energie kwijt te kunnen (gas geven 😉)
Vertrekken deden we via Schijf en dan liep de route verder ten zuiden van Rucphen, Sprundel en Etten-Leur. Bij het Liesbos door het tunneltje onder de A58 dan via "den Elzakker" een stuk parallel aan de A16. Zoals hierboven al vermeld niet meer door Wagenberg maar ten Noorden van Wagenberg en Made rijden we richting Raamsdonkveer. Hierna over de brug bij Keizersveer (langs de A27) naar Hank. Na Hank kom rijden we langs de buitenkant van de Biesbosch naar Werkendam en daar duiken we de Biesbosch in richting de koffiestop bij de jachthaven (van Oversteeg).Tot hier is alles rustig en zonder noemers waardigheden verlopen Hier konden tijdens de koffie ook de bidons gevuld worden want de terugweg beloofde warm te worden. Het is mooie plaats om koffie te drinken maar ieder jaar gaat er wel iets mis met afrekenen. Na aantal jaar dachten we wel wat ze nu eigenlijk willen (per tafel afrekenen) maar toch weer niet, nu hadden ze alles op 1 rekening gezet. De voorzitter nam het dan maar op zich om af te rekenen en de zondag middag na terug komst te besteden aan het sturen van tikkie's 🤔
De koffiestop is daar gepland (ondanks dat nooit echt soepel verloopt) omdat dit kort voor de veerpont is naar de "kop van het land"

Na de koffie dus richting het pontje. Vond het al druk bij de aanlegsteiger en aan de overkant lag het pontje dwars voor de kade. Knipperlampen aan de overkant. Al snel hoorde we van omstanders dat de veerdienst al uren uit de vaart is vanwege een ongeval aan de overkant.
Dus maar even onderling overleggen wat we doen.

Het ongeluk gebeurde bij de veerpont tussen Dordrecht en Werkendam

Wachten we of draaien we om en rijden we terug. Dit laatste betekend wel dikke 30km meer. Omdat er geen zicht was hoe lang dit allemaal nog zou gaan duren werd gekozen om terug te rijden.
Eerst dus weer terug naar Werkendam, de polder door naar Hank. Brug bij Keizerveer weer over, door Raamsdonkveer. Waarna ik het commando heb over gedragen aan diverse liefhebbers om een terug weg in elkaar te knutselen. Het werd uiteindelijk niet de meest korte route maar wel eentje waar meerdere leden hun creativiteit en kennis van de omgeving in gestopt hebben. Na ± 170km komen we weer terug bij Huis ten Halve.
Eenmaal thuis toch maar eens opgezocht wat er nu eigenlijk aan de hand was met de veerdienst. Bleek er een auto met caravan van talud te zijn afgereden en dat terwijl de pont nog niet aangemeerd was. Weer op een andere site las ik dat de veerdienst om 11:25 hervat was. Dan hadden we denk ik zo met kwartiertje geduld gewoon kunnen oversteken……
Uiteindelijk hebben we wel mooi 30 bonus kilometers

Nico

Ritverslag 16 augustus

Yerseke

Na een hele hete donderdag en vrijdag en een minder warme zaterdag met regen in de ochtend stonden vandaag 20 bidonners klaar voor de rit naar Zeeland. Een goede fietstemperatuur van 15° om te starten. Ik had Marcel met de volgauto voorzien van een gpx en een beschrijving van enkele punten in de route. Stipt om acht uur vertrokken we. Met Gerard Konings mede op kop reden we via Nispen naar Essen-Hoek. Hier riep Fred om te stoppen vanwege een lekke band, Fred rijdt met velgremmen en hier hebben we in de volgauto reservewielen voor. Een snelle wissel. Via Huijbergen naar de Putseweg, langs de politieacademie en Ossendrecht om bij de Aanwas de polder in te rijden. Hier haalden we een Belgische wielrengroep in, begeleid door een dame op een Speedelec. Het viaduct over de A4 en de Bathsebrug nodigde niemand uit om te demarreren. In deze omgeving stonden ook veel tijdelijke verkeersborden ivm de aanleg van een nieuwe hoogspanningslijn, wij als fietsers konden overal gewoon door. We reden verder via Bath binnendijks over de Dumoulinweg naar Waarde. Deze weg is niet vernoemd naar Tom maar naar Carel Diederik Dumoulin die in 1785 het fort Bath ontwierp en aanlegde. Even verderop tijdens onze tussenstop werden we ingehaald door de eerder ingehaalde Belgische wielrengroep die ook de hele rustige polderwegen van Zuid-Beveland hadden opgezocht. Bij Waarde via een scherpe bocht namen we nu het buitendijkse fietspad tot Den Inkel. Net voor 10 uur kwamen we aan bij de pauzeplaats Het Kaasgat waar we vlot en vriendelijk werden voorzien van een hapje en een drankje. Omdat de volgauto niet over de Kreekrakbrug kon ivm onderhoud aan de brug moesten we na Krabbendijk terug naar de Bathsebrug, via mooie en stille dijkweggetjes kwamen we weer op de Dumoulinweg. Hier nam Leon van mij de kop over, wel met de instructie het niet te gek te maken, vooral in de "klimmetjes" want Roland kreeg last van zijn beenspieren. Mooi was dat we bij de afslag naar Woensdrecht heel duidelijk richting aan gaven dat een echtpaar op de fiets enthousiast terug zwaaide. Terug ging het via

Korteven en Heimolen waar we nog even achter een trekker moesten blijven die op weg was naar de trekkertrek van de KPJ Wouw. Op de Westelaarsestraat nam Jan Verbocht de kop over van Leon, Gerard stond zijn positie niet af. Na De Brembosch sprongen 5 man weg de de eindsprint. Bij is niet bekend hoe deze is afgelopen.
Goed verlopen rit, met 30 km/h. En nog even napraten in HtH.

Toine

Ritverslag 23 augustus

Drimmelen

Afgelopen week kon de oude hit van Gerard Cox van stal gehaald worden: *"T is weer voorbij, die mooie zomer"*. De hele week werd de verdorde natuur verwend met hemelwater, dat soms met bakken naar beneden kwam. Maar deze morgen is het droog en een beetje fris aanvoelend. Kees Verstraten had zich al voorbereid op de kou, want hij had mouwstukken aan. Dat het nog vakantietijd is, was aan de opkomst te merken. Naast chauffeur Anton waren maar 14 fietsers komen opdagen. Wie er wel was, was Fred met zijn fonkelnieuwe De Rosa in rood en geel. Het is zijn eerste rit op deze fiets en hij moet effe wennen aan de schijfremmen en het elektronisch schakelen.
We gingen onder leiding van Jan de Rooij, vergezeld van Toine op kop op pad voor zijn Drimmelen rit. Via de bekende wegen over het Spectrum – Zegge – rond Oudenbosch – Standdaarbuiten naar Zevenbergen. Daar bij het station vond een idioot in een auto het nodig om rakelings langs de koprijders te scheuren. Na Zevenbergen ging de route visa de Achterdijk richting Zevenbergse Hoek over de viaducten van het spoor en de A16. Dan werd de Derde Weg genomen (jazeker, er ligt daar ook een Tweede Weg en een Eerste weg!!) en reden we door de open polder naar Hoge Zwaluwe. Daar linksaf en rechtsaf richting Drimmelen over de Ruilverkavelingsweg. Een kaarsrechte weg door de polder, waar het bij winderig weer altijd zwoegen is. Maar vandaag is de wind ons gunstig gezind, want tijdens de rit draait hij van West naar Noord en staat meest in het voordeel.
Voor we Drimmelen bereiken gaat Jan rechtsaf en krijgt gezelschap op de kop van Luc. In een stevig tempo gaat het langs Made over de Helkant (dus niet de Heikant, want in de polder met zijn klei groeit geen hei !!!) en de Moerdijkseweg naar het viaduct bij Zonzeel. Even verder verwachten we de koffie bij golfterrein Albatros. Maar Jan gaat in zijn enthousiasme een weggetje te vroeg rechtsaf en we moeten keren. Niet getreurd, één foutje en je hebt nog een cijfer 9. De koffie op het zonnige terras van het

golfterrein is prima. Maar het gevraagde appelgebak laat toch nog effe op zich wachten… eerst ontdooien misschien?
Na de koffie vervolgen we de rit via Prinsenbeek om vlak voor de tunnel rechtsaf de parallelweg te nemen. Hier nemen Dennis en Gerard Konings het kopwerk voor de rest van de rit voor hun rekening. De route gaat via de Grauwe Polder naar de Irenestraat in St Willebrord. Dan verder over de parallelweg langs de A58 naar de Onyxdijk. Als uitsmijter – om de rappe mannen een finale te gunnen – wordt de route afgesloten via het T-huis en het Rozeven. En die rappe mannen, 5 in getal, gaan er dan ook vandoor. Hoe bij Huis ten Halve het podium er uit ziet, is voor de rest van de groep aan het zicht onttrokken. Om 12.20 uur zit de rit er op, vlot verlopen en geen trammelant, Anton had een gemakkelijke dag. Er staan 102 km op de teller aan een gemiddelde van 30.3 km/u.

Jan Verbocht

Verslag Fietsweek Castellane

Vertrek (zaterdag 13 juni)

Het was weer zover de jaarlijkse fietsvakantie met de vrienden van de Bidon, dit keer wederom naar Frankrijk nu omgeving Castellane. Dit was voor mij inmiddels al de 8e keer.. We vertrokken net als andere jaren om 4.00 vanaf de Wouwse Tol, dit keer met 6 liefhebbers maar wel zonder Jan Verbocht de medeorganisator van de afgelopen jaren, gekozen was voor 3 auto's vanwege het comfort. In Nederland was het heel de week al wissel vallend nu was het 16 graden bij vertrek, maar de vooruitzichten waren prima.

De reis ging voorspoedig en de eerste stop was dan ook in Luxemburg bij het bekende Aire de Berchem om te tanken en om een bakje koffie te nuttige. Na deze stop opnieuw een korte pauze vlak na Dijon, voor wederom een bakkie, aan de staan tafels vroeg iemand aan de chauffeurs of ze nog goed wakker konden blijven, waarop Wim iets te hard aan de arm van Gert-Jan trok om hem wakker te schudden niet wetende dat hij nog koffie in zijn hand had…foutje!

De 3de stop die dag was net na Lyon op de hoogte van het vliegveld , hier waren buiten toiletten wat iets makkelijker was, buiten was het best al wel warm ruim 30 graden.

We gingen verder richting Grenoble net hier voorbij zagen we de prachtige Alpen liggen soms nog met wat sneeuw. De vermoeidheid was al merkbaar, met nog 189 km voor de boeg waar we nog 3 uur over zouden doen, een lange zit met stukjes over de route De Napoleon. Wat veel goed maakte waren de prachtige uitzichten en de enorme rots bergen, een voorproefje van de vele Gorges. In de auto telde we spoorweg overgangen die we elke keer kruisten, het leken er wel honderd wat natuurlijk niet zo was. In de afdaling van de laatste bergpas was het uitkijken, veel haarspeldbochten en tegemoet komende motorrijders waarvan we er nog veel van zouden zien deze fiets vakantie.

In Castellane aangekomen omstreeks 17.00 was het even zoeken naar een parkeerplaats, toen we de weg overstaken werden we gelijk aangesproken door de Gendarmerie….graag alleen oversteken over het zebrapad! Na ingecheckt te hebben was er geen plek voor de auto's van Gert-Jan en Nico. Deze moesten maar even op een krap plek voor de garage geplaatst worden, wat later in de week was er wel plek. Na de spullen waren uitgepakt was het tijd voor een drankje, de halve liter bier smaakte prima.

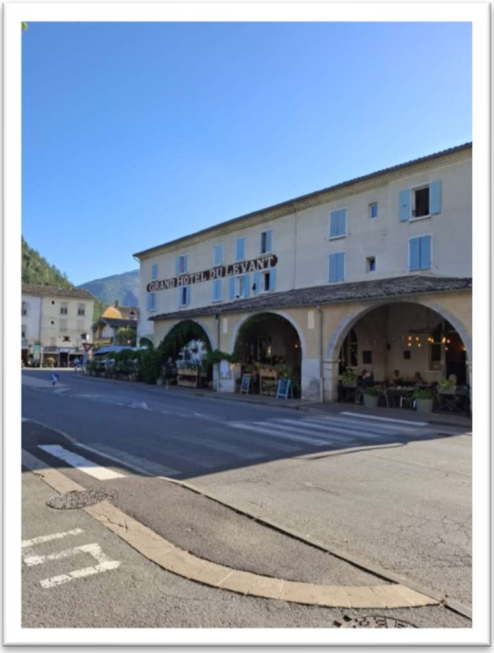

Het was toch wel een vermoeide dag met 1150 km in een stuk door, maar het avondmenu maakte veel goed. Daarna op tijd naar bed want zondag wacht de eerste rit alweer!

Wim

Dag 1 (zondag 14 juni)

Na de lange reisdag van gisteren zijn we vroeg ons mandje ingedoken en bij het krieken van de dag worden we wakker met een heerlijk zonnetje.

Vandaag gaan we de eerste kilometers maken van onze fietsweek 2026 en hebben gisteren tijdens het diner besloten om route 5 te rijden, 108 km met 1836 Hm.

Na het ontbijt maken we ons klaar en staan om klokslag 9:00 uur klaar voor het ritje van vandaag. Vanuit onze uitvalsbasis Castellane gaat het over La Baume in noordelijke richting over de D955 en hierbij loopt de weg licht omhoog, we doen alleen de eerste 3,5 km gemiddeld ongeveer 5%

Toine heeft hier echter wat problemen met het schakelen en de ketting / achter-derailleur maakt hierbij een ratelend geluid. Wat hij ook probeert, het ratelen komt terug bij elke versnelling die hij schakelt. Hij besluit om te stoppen maar kan in eerste instantie niets ontdekken. We besluiten om verder te rijden en bij de volgende splitsing staat de rest te wachten. Toine legt het probleem uit en de Bremere Boys komen tot de ontdekking dat er wel heel veel speling zit op de geleiding van de ketting. De betreffende

inbusbout staat inderdaad los en deze wordt aangedraaid waarmee het euvel is verholpen.
We vervolgen onze weg en blijven de D955 volgen, parallel aan het Lac de Castillon. Na enige tijd komen we aan bij stuwdam van Castillon (Barrage de Castillon), een dam van 95m hoog en 200m breed, gebouwd tussen 1928 en 1948.

Nog onder de indruk van dit enorme bouwwerk gaat de route verder langs het Lac de Castillon richting Saint-Julien du-Verdon, hierna gaat de D955 over in de N202 en blijven die volgen in noordelijke richting over glooiend terrein.
Even later steken we het meer over via de Pont Saint-Julien en blijven langs het meer rijden, echter nu aan de andere kant. Hierbij loopt de temperatuur al aardig op en we moeten hier toch aan wennen na de matige weersomstandigheden in Nederland.
We rijden richting St.Andre-les-Alpes en gaan hier van de hoofdrijbaan af en rijden door een bosrijk gebied met voornamelijk naaldbomen.
Het is er heerlijk rustig en we horen alleen een stromende beek, dit betreft de L 'Issole. Deze weg blijven we volgen voor 20km en hierin overbruggen we een kleine 300hm en komen uiteindelijk uit in Thoram-Haute. Hier gaat de route zuidwaarts over de Col de

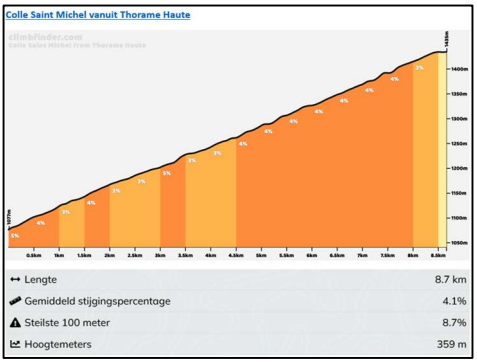

Saint Michel, een mooie klim van 8,5 km met een gemiddelde van 4,1%, een "loper" zoals we zeggen.

Nico en ik beginnen met een lichte achterstand aan de klim omdat we nog een fotootje willen schieten.
Ik begin in een strak tempo naar boven te rijden met Nico in mij wiel en gedurende de klim passeren we iedereen, behalve Werner. Boven aangekomen worden we bestempeld als Pogacar en Vingegaard, dit vanwege de snelheid waarmee we voorbij kwamen. Achteraf ben ik hier veel te hard omhoog gereden, waardoor ik maandag en dinsdag twee dagen flink heb afgezien. Boven komen we in het dorpje Le Fugeret terecht, een gehucht van 200 inwoners, waar niets te beleven valt, dus ook geen restaurantje of iets dergelijks.
We besluiten de afdaling in te zetten richting Annot, daar hebben we meer kans op een terrasje. De afdaling is in totaal een 16km over een mooie weg die naarmate we verder richting het dal komen, steeds breder wordt.
In Annot aangekomen blijken er inderdaad meerdere terrassen aanwezig en we strijken neer bij het terras van hotel Les Callunes. Hier is alleen drank te verkrijgen dus voor een koek of iets dergelijks zijn we aangewezen op de plaatselijke “boulangerie”. Zit er toch een bakkertje recht naast ons terras!
Nico en Tom besluiten de bakker te overvallen en komen terug met de 4 grootste koeken uit het assortiment en 2 koeken met een schappelijk formaat. Normaal is het altijd vechten om de grootste, in dit geval om de kleinste!

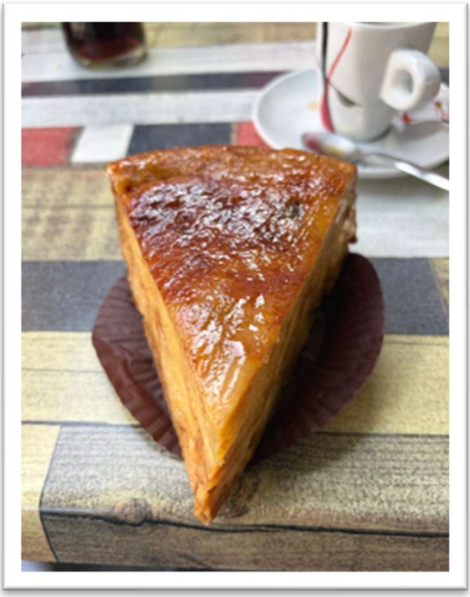

Nadat we onze bidonnen weer maximaal gevuld hebben vertrekken richting het dorp Les Scaffarels, hier splitst de weg en volgen we de N202, een tweebaansweg, bergop en verschrikkelijk warm.
We beginnen aan de Col de Toutes Aurus naar een hoogte van 1124m.
Het is een klim van 10,6km met een gemiddelde van 4,4% en we worden hier op het rooster gelegd.
Vlak voor het dorp Vergons wordt de top bereikt en hier wachten we op elkaar zoals gebruikelijk.

Op de top ligt de houtvoorraad van Wimmeke opgeslagen, deze is hem geschonken door N. van E. te Schijf, voor details vraag het aan N. of Wim.

In de afdaling worden we getrakteerd op een kolonne sportwagens, die af en toe even lekker de motor laten brullen. We kunnen maar een beetje genieten want we zitten in een afdaling en het gaat redelijk hard naar beneden. De afdaling eindigt in St. Julien-du-Verdon en we rijden tegengesteld aan de route van deze ochtend richting de Barrage de Castillion. Net voor de Barrage slaan we echter linksaf en loopt de weg weer omhoog, dit worden de laatste hoogtemeters van vandaag. Het is echter geen gecategoriseerde klim en boven ontbreekt dan ook het z.g. “collen bord”. De klim was een kilometer of 5 met naar schatting 5% stijging.
Boven aangekomen zijn we redelijk naar de vaantjes voor de eerste dag, de temperatuur is momenteel dik boven de 30 graden. Wat nog volgt is een lekkere afdaling, eerst over een tweebaansweg weg, maar later slaan we rechtsaf naar de D102 en volgt een technische afdaling over een smal weggetje met haarspeldbochten, de weg is hier ook niet van de beste kwaliteit. Iedereen komt veilig beneden en we rijden parallel aan het meer Le Verdon richting onze thuisbasis in Castellane.

Bij aankomst in het hotel worden de fietsen weer geprepareerd voor de dag van morgen en verdwijnen in de stalling tussen de drankopslag.

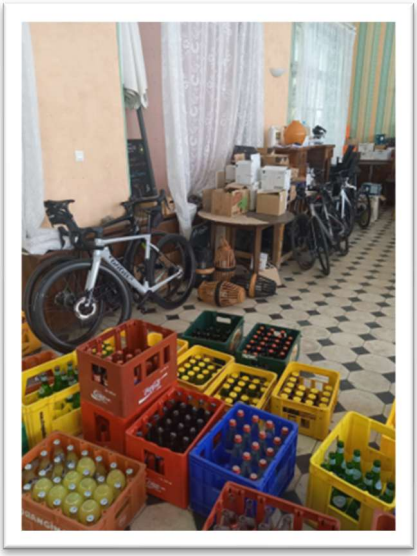

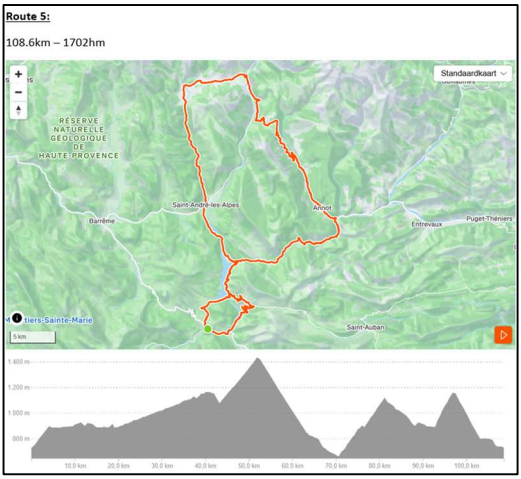

Al met al een geslaagde eerste kennismaking met de Verdon en deze werd in de avond afgesloten met een diner inclusief druivensap.

Gert-Jan

Dag 2 (maandag 15 juni)

Vandaag staat de 130 km rondrit Gorges du Verdon op het menu. Na een goed ontbijt met volop keus uit soorten koffie, Broodjes, beleg, yoghurtjes, ei en Pindakaas vertrokken we om 9 uur voor de rit door de kloof die de Verdon in de loop van miljoenen jaren heeft uitgesleten. De kloof is 25 km lang en begint in Castellane en eindigt in het stuwmeer Lac Sainte-Croix. Er lopen 2 hoofdwegen langs de kloof, de noordelijke weg, met daarbij Route des Crêtes en ten zuiden van de Verdon de Corniche Sublime. We namen eerst de noordelijke route met als voordeel dat we hier meer in de schaduw van de rotsen en bomen zouden fietsen. We gingen licht naar beneden en al snel reden we tussen de hoge rotsen, soms door hele nauwe stukken van de kloof, door tunnels en overhangende rotsen, links van ons de Verdon. Op verschillende plaatsen waren er uitzichtpunten gemaakt. Na 20 km bereikten we het begin van Route de Crêtes, hier even een ingelaste pauze voor Tom en Wim, zij moesten zich voor de tourpoule inschrijven bij Scorito na een lichte daling begon de eerst zware klim van deze dag. 5 km

met een gemiddeld stijging van 8,5%. Een toeristische route met prachtige uitzichtpunten waar je ver over en diep in de kloof kunt kijken, als je geen hoogte vrees hebt. Het was warm in de zon en hard werken. Bij een van de uitzichtpunten konden Werner en Nico nog enkele gieren spotten en filmen. Na de Route de Crêtes kom je terug in dorpje La Palud sur Verdon, vandaar nog klein stukje klimmen naar de Col d'Ayen. In de afdaling van deze col reed Werner op een steen en jawel lek en Nico met zijn elektronische pomp was al uit zicht. Werner had zelf geen pomp bij want hij vertrouwt in zulke gevallen op Nico. Ik had voor Werner nog een handpomp voor de eerste druk van de reserveband en een co2 patroon om de band weer op spanning te zetten. Een stukje verder vonden we elkaar weer en reden we als groep richting Lac Saint Croix. Regelmatig zagen we de Verdon beneden in de kloof met zijn specifieke turquoise kleur, deze kleur ontstaat door de algen, mineralen in het water en het weerkaatsende zonlicht. Naar het meer was een lange mooie afdaling met spectaculair uitzicht op Lac Saint Croix, ook met deze kleur en veel kajakkers in dit deel van de Verdon. Bij de brug over de Verdon, aan het meer zaten we op de helft van de route en tijd voor een pauze. We vonden wat uitstallingen, winkeltjes en een onduidelijke eetgelegenheid. We besloten hier alleen maar wat te drinken en verder op de route een lunch te zoeken. Het tweede deel begon gelijk goed een klim van 12 km aan 6%. Ik klim niet goed en weet dan dat ik daar een uur zoet mee ben. Halverwege deze klim in Aiguines zagen we een mooie brasserie, volop keuze uit broodjes, salades en drinken. Met de buik vol verder de klim op. Na deze klim zou het makkelijker worden. Ook hier weer prachtige uitzichten op de Gorges du Verdon.

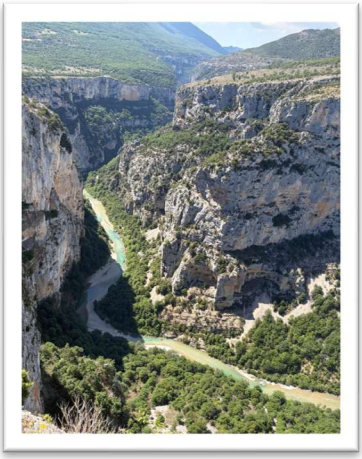

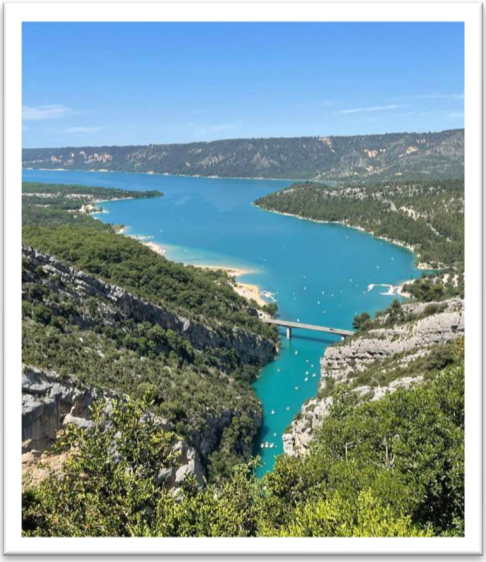

We waren deze rit al enkele keren door een onverlichte tunnel gereden maar deze waren recht en kort zodat je altijd wel wat licht had. Ik reed achter Gert-Jan en reden samen een tunnel in echter deze had een bocht waardoor het in een klap aardedonker werd. Van schrik kneep in mijn remmen en stapte van de fiets en liep voorzichtig verder tot ik weer wat zou zien. Voor dat ik wat zag raakte ik met mijn hand al de wand van de tunnel. Gelukkig was er toen snel licht aan het eind van de tunnel. Gert-Jan was inmiddels uit zicht verdwenen. Het deed mij denken aan mijn passage voor de tunnel op de Gavia, ook aardedonker. Ondertussen zagen we dat de lucht richting Castellane steeds donkerder werd, teken om er wat vaart in te zetten. Werner en Nico op kop. De eerste druppels begonnen te vallen. Nog net niet nat stapten we af bij het hotel toen er een enorme donderklap was, waarschijnlijk ingeslagen in de rots boven Castellane. Na zo een rit is het je fiets verzorgen, douchen, rust en voor het diner een gezamenlijk drankje met terugblik op deze rit en de volgende dag plannen. Om 10 uur zochten we de kamers op om morgen weer uitgerust te zijn.

Toine

Dag 3 (dinsdag 16 juni)

Zoals alle voorgaande ochtenden genieten we na ons ochtendritueel van een goed verzorgd ontbijtbuffet. De bakjes cruesli met yoghurt, de croissants en het belegde stokbrood zorgen voor een goede bodem voor vandaag.
Vandaag staat ‘rit 6’ uit het door Nico opgestelde roadbook op het programma. Een ronde van bijna honderd kilometer in noordoostelijke richting met daarin halverwege het ‘varken van de week’ een pittige beklimming van Col du Buis van gemiddeld 11,6% over 3,6km. Maar voor we deze voor onze kiezen krijgen, eerst rustig opwarmen. We vertrekken vanuit Castellane, net zoals afgelopen zondag met een deel van ¨La Baume¨, een mooie loper van 4% over 4km. In de daarop volgende klim rijd ik met mijn achterwiel in iets scherps dat aan mijn band blijft plakken en uiteindelijk voor een lekke tube zorgt. Snel fixen we er een nieuw binnenbandje in en kunnen onze weg vervolgen. Hierna is het eigenlijk alleen maar afdalen richting de koffiestop, gepland in Entrevaux. op een eenvoudig terras van de plaatselijke bakker strijken we neer en genieten van een stevig koek met een frisdrank.
Na de break starten we met het serieuzere werk van vandaag. De Col du Fellines lijkt met 6,2% over 7,3 km wel te doen. Deze begint echter met een pittig percentage van 16,6% in de eerste kilometer. Dit is voor mij echt te steil. Schakelen naar 34x30 en blijven duwen is de remedie. Gelukkig verloopt de rest van de klim wat soepeler en kan ik weer wat inlopen op de lichtgewichten. Als beloning na klimmen komt er altijd weer een afdaling. Dit keer een korte naar de voet van Col du Buis, die zoals eerder vermeld met z'n gemiddelde stijging van

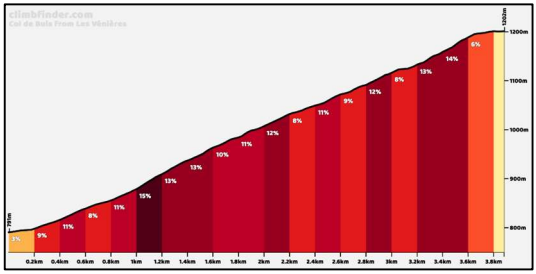

11,6% een prooi is voor de lichtere klimmers onder ons. Het is dan ook geen verrassing dat Wim deze het snelste weet af te ronden.

Na deze puist is de rest van de dag nog maar een 'peuleschil'. Ook al moeten we als laatste klim van de dag de Col de Saint Barnabé (3.6km aan bijna 7% gem.) nog over. We komen dan ook weer redelijk vroeg in de middag terug in Castellane. Na een frisse douche besluiten Toine, Wim, Gert-Jan en Tom een goede hamburger te gaan scoren in het bescheiden centrum van Castellane. Dat gaat ze echter niet lukken en ze zullen de lekkere trek moeten stillen met een goede kebab-hap. Nico en ik hadden besloten rustig aan te doen deze middag en na een middagdutje een ijsje te scoren bij de plaatselijke ijssalon.
Net zoals voorgaande dagen verzamelen we rond 18.00 uur op het terras van het hotel voor een drankje vooraf aan het diner. Dat diner zorgt vandaag voor een verrassing. We mogen in tegenstelling tot voorgaande dagen buiten het drie-gangen menu kiezen uit de verschillende pasta- en burgergerechten. En gezien de meerderheid deze burger in de middag is misgelopen volgen er 6 riante burgers als hoofdgerecht op tafel. Na het diner sluiten we af met een koffietje en tegen 21.30 uur zoeken we de kamers op voor de nachtrust.
Werner

Dag 4 (woensdag 17 juni)
Rustdag.
Zoals iedere dag begonnen we ook vandaag rond 8 uur aan het ontbijt. Alleen was er één probleem: ons vaste plekske in het hoekske was bezet. Dan maar uitwijken naar de ronde tafel. Dat was eerder deze week ook prima bevallen, al was er dit keer slechts voor vijf personen gedekt. Nico besloot daarom aan een andere tafel plaats te nemen. Hoewel we er met z'n zessen best nog gezellig en knus bij hadden gepast.
Vandaag stond officieel de rustdag op het programma. Uiteraard betekent een rustdag tijdens een fietsweek niet dat er niet gefietst wordt. Er stond een rondje van ongeveer 38 kilometer op het programma, met toch nog altijd zo'n 800 hoogtemeters. Rust is tenslotte een rekbaar begrip.

De route voerde ons zuidwaarts. Voor vertrek werd al besloten dat er tijdens deze korte rit sowieso een koffiestop moest komen. Dat leek een haalbaar plan. Al snel na vertrek begon de weg omhoog te lopen. Eigenlijk vanaf Castellane tot kilometer negen werd er al meer dan 300 hoogtemeter overbrugd. Een mooie, gelijkmatige klim van vier à vijf procent, met af en toe een uitschieter naar negen procent. Precies genoeg om de benen even wakker te schudden en te testen hoe ze zich na drie dagen fietsen voelden.
Na de eerste klim volgde een glooiend middengedeelte met mooie uitzichten en rustige wegen. Rond kilometer achttien arriveerden we in Châteauvieux, waar volgens onze verwachtingen een koffiestop mogelijk moest zijn. Helaas bleek daar niets te vinden. Dan maar door naar Brenon. Ook daar geen terras, geen café en geen koffie. De dorpen werden kleiner, de hoop op koffie ook.
Aan de voet van de laatste klim verscheen in Le Bourguet plotseling toch een terras. Op een bord stond veelbelovend "Ouvert". De glimlach verscheen al op de gezichten.
Helaas bleek de werkelijkheid anders dan het bord deed vermoeden. Gesloten. Geen koffie dus. Er zat niets anders op dan de rit af te maken en terug te keren naar Castellane.
Gert-Jan en ik hadden ons ondertussen verheugd op een ontspannen middag in het openbare zwembad van Castellane. In de laatste kilometer van de rit reden we er zelfs nog langs. Het zwembad lag er echter verlaten bij. Letterlijk. Er zat geen druppel water meer in. Een grotere deceptie was nauwelijks denkbaar.

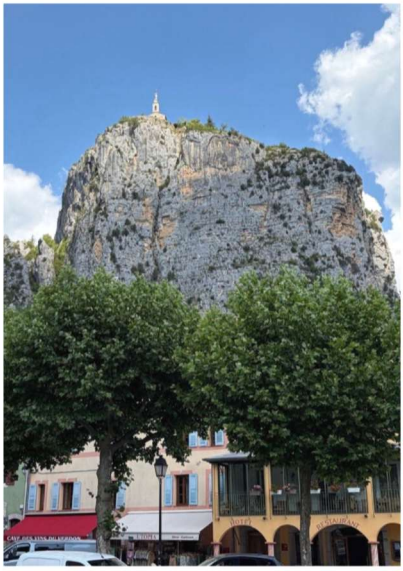

In de smalle straatjes van Castellane vonden we uiteindelijk alsnog koffie. Na een frisse douche volgde een uitgebreide lunch op een gezellig terras. De bediening werd verzorgd door een dame die over zoveel energie beschikte dat wij ons serieus afvroegen wat er precies in haar koffie zat. Ze was drukker dan wij na een beklimming van de Col de Luens. Maar eerlijk is eerlijk: de bediening was uitstekend en het eten smaakte prima.
In de middag besloten Nico, Toine, Werner en Wim nog een cultureel uitstapje te maken naar het kapelletje boven op de heuvel. Dat betekende wel eerst nog 1,2 kilometer wandelen en ongeveer 170 hoogtemeters klimmen. Voor een rustdag vonden Gert-Jan en ik dat toch iets te ambitieus. Wij bleven beneden in het dorp.

Omdat er eindelijk een plekje vrij was gekomen in de garage besloot Gert-Jan meteen de auto te verplaatsen. Die had enkele dagen onder een boom gestaan die niet alleen bladeren en takjes liet vallen, maar blijkbaar ook als favoriete ontmoetingsplaats diende voor de lokale vogelpopulatie. Met een emmer, wat sop en een gezonde dosis inzet werd het ergste vuil verwijderd.
Tijdens het diner werd alvast vooruitgekeken naar de rit van morgen. De weerapps zijn het nog niet helemaal met elkaar eens. Richting het oosten lijkt er al vroeg kans op onweer te zijn, terwijl de zuidelijke route voorlopig droog blijft. Morgenochtend bekijken we opnieuw de weersverwachtingen en wordt op basis daarvan besloten welke route het gaat worden. En alsof de dag nog niet genoeg verrassingen had gebracht, kregen we tijdens het avondeten ook nog een fles rosé van het huis aangeboden. Een mooi einde van een rustdag waarop uiteindelijk toch nog bijna veertig kilometer en achthonderd hoogtemeters werden afgewerkt.
Rustdag? Daar denken de meesten thuis waarschijnlijk anders over.
Tom

Dag 5 (donderdag 18 juni)

Na de rustdag met een klein rondje, een goede lunch op marktplein in Castellane en een wandeling naar de Notre Dam du Roc was ik benieuwd hoe de benen zouden voelen.

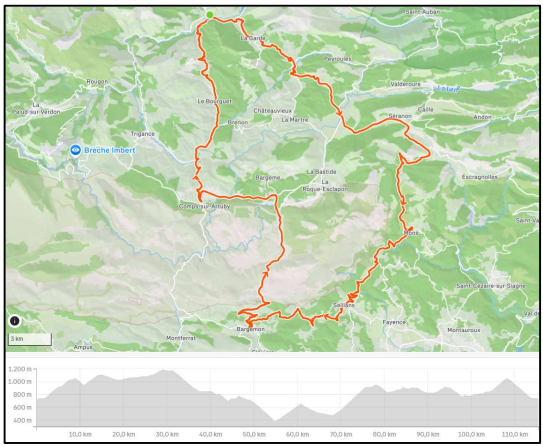

Woensdag avond weer overleg over de route van donderdag en daar beslist om de zuidelijke route te rijden. Dit vooral nadat Tom diverse weer apps bestudeerd had en als echte weerman aan gaf dat er onweer vanuit het oosten zou komen opzetten en dus de kans om daar in te belanden vrij groot was. Route Oost gaat naar de vrijdag. De route van vandaag waar ongeveer de eerste 12 en de laatste 12 kilometer hetzelfde is als van het rondje op de rustdag. We starten dus weer gelijk met een klim (Col du Luens). Een loper met een paar iets steilere stukjes en halverwege een vlak stukje van. Gevolgd door een glooiend gedeelte. In deze regio is het trouwens nergens vlak dus als niet bergop of bergaf gaat is het glooiend. Dit glooiende gedeelte gaat over in de Col de Valferiere zeker niet de lastigste klim van de week. Op de top van deze beklimming houden

we recht aan en komen we op een weg uit die als een soort van balkon boven een vallei loopt, wat zorgt voor een fantastisch uitzicht. Vanaf nu gaat het voor zeker 25km alleen maar omlaag naar laagste punt van de gehele week. Dit laagste punt is het dorp Seillans. In laatste deel van de afdaling rij je door een soort van buitenwijk en kan je aan de huizen al zien dat hier best wat rijkdom is verzameld. Het oude centrum is typisch Zuid-Frankrijk met smalle straatjes en hier en daar een klein pleintje. Op een van die pleintjes was een cafeetje en hier wordt dus gestopt. Helaas konden we hier niks eten, maar aangezien het al flink warm is smaakt een koud frisdrankje al heel erg goed. Seillans is bij onze zuiderburen vooral bekend als woonplaats van Fred de Bruyne. Jaren lang was hij commentator bij de toenmalige BRT (van 1961 – 1977). Maar was zelf ook een verdienstelijk renner. Zo won hij ondermeer 3x Luik-Bastenaken-Luik, Milaan-San Remo, Ronde van Vlaanderen, Paris-Roubaix en 2x Paris-Nice. Was ploegleider van Hennie Kuiper toen hij de Ronde van Vlaanderen won.

Na deze stop op naar volgende dorp (Bargemon) met de hoop daar wel iets te vinden waar we kunnen eten. Vanuit Seillans eerst nog een klimmetje van een kleine
5 kilometer gevold door een wat langere afdaling. In Bargemon vinden we aan de voet van de volgende beklimming een paar flinke terrassen en aan de overkant een bakker. Dus koeken halen bij de bakker en het terras voor koffie en fris. Ondertussen is de temperatuur en het gevoel van *warm* naar *heet* gegaan en ik weet vanuit andere jaren dat ik niet teveel moet eten en daarna direct een klim op moet rijden zeker als die vol in de zon ligt. Al het bloed gaat dan naar de maag ipv de benen 🤢

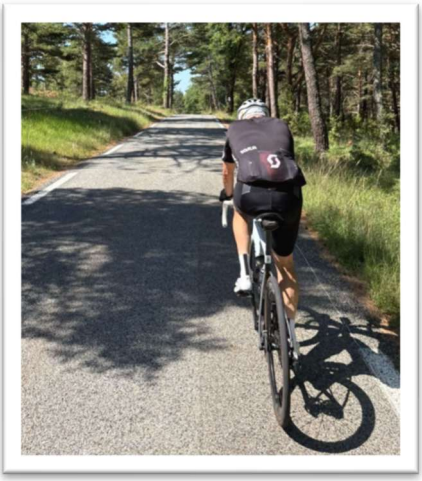

Na deze stop starten we dus gelijk met de Col du Bel Homme (7,5 km aan bijna 6% gemiddeld). Boven is het een soort van hoogvlakte waar ook en militair oefenterrein is gesitueerd. Voor mij liep de eerste paar kilometer van de klim nog redelijk maar al gauw protesteerde de benen en kon ik nauwelijks mijn warmte kwijt. Op de klim reed je vol in de zon en de temperatuur was dik boven de 30 graden. Toen eindelijk boven was had de rest schaduw gevonden onder 1 van de weinige bomen die daar stond. Gelukkig stond er wel iets van een windje hier wat er voor zorgde dat enigszins uit te houden was. Ook geen afkoeling in de afdaling omdat we dus op een soort van hoogvlakte zaten en de volgende 20 kilometer

bestonden uit een paar korte klimmetjes en korte stukjes bergaf en best wel wat wind. Er werd een beetje rond gedraaid om deze wind te overwinnen. Zelf voelde ik me weer ietsje beter maar wist ook van het rondje van gisteren dat er vanuit Le Bourguet nog een klim van kilometer of 5 aan zat te komen en ook die was vol in de zon.
Op de eerste klimmende meters voelde ik alle energie weg vloeien en werd het een gevecht met mezelf en de warmte. In Le Bourguet vond ik nog een fonteintje en ben gelijk gestopt om mezelf te koelen, met hoofd onder het koele water en me handen in de waterbak eronder. Hoe lekker kan dat zijn. Daarna weer door want de wilde ook de rest niet te lang om me laten wachten. Met het na boven rijden kon ik me al verheugen op de schitterende afdaling terug naar Castellane.

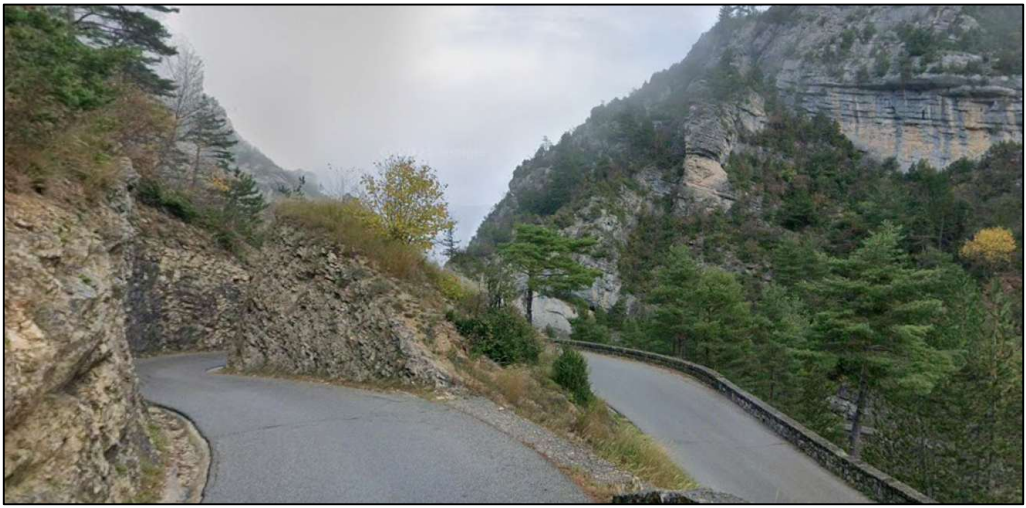

De foto is vanuit google streetview en dus helaas geen staal blauwe lucht op de achtergrond. Maar wel een beetje een beeld van hoe mooi de omgeving hier is
Nico

Dag 6 (vrijdag 19 juni)

Vandaag alweer de laatste rit van de week, gekozen werd voor richting Oost naar ''De lus van Le Mas".

De fiets temperatuur was goed ongeveer 20 graden onbewolkt, het was lekker afgekoeld na de onweersbui van gisteravond. Na 2 kleine beklimmeningen langst het meer om er in te komen en de spiertjes warm te rijden stonden we voor een langere klim van 10,47 km a 5,5% draaiend en kerend vanaf het meer tussen bomen en rotsen, deze liep wel lekker. Aangekomen in het kleine dorpje Le Mas hebben we onze bidon's bijgevuld in de plaatselijke fontein, wel eerst nagevraagd of het drinkbaar was en dat kon.

Hierna volgde een korte afdaling voordat de langste klim van de dag begon 12,83 km a 5,6 %. Onderaan in het plaatsje le Moulin werden we verrast met een hoeveelheid pas gestrooide grint over 1,5 km. Het was oppassen en rustig aan, Toine moest eventjes van de fiets, gelukkig was het niet in de afdaling!

Verder op in de klim hadden Gert-Jan en Nico hun goede benen weer terug gevonden, het was een lange klim vooral door de warmte Werner en Tom waren al lang gevlogen en zaten boven op Col de Bleine al in de schaduw te wachten op ons waar je kon genieten van de stilte.

Na een korte afdaling en een korte klim wederom een afdaling tot we aankwamen bij het dorpje Andon recht tegen over het voetbalveld ,volgens sommige had het hier een Amerikaanse uitstraling! Hier konden we wat gaan drinken en eten. We hadden best wel honger en nadat we de kaart gezien hadden bestelde we een

Pinsa ongeveer gelijk aan een Pizza. Tom vroeg nog aan mij zullen we delen ……maar ik dacht die kan ik wel op…..dus niet! Ook Gert-Jan en Toine konden deze niet op. Voortaan maar beter luisteren! Ook een les en eigenlijk weten we dit wel nooit te veel eten als je nog moet klimmen!

Dus met volle buik weer van start, gelukkig gingen we gelijk de afdaling in, deze keer met een prachtig uitzicht over de groene weide en de enorme rotsgebergtes voor ons. We naderde het einde van de rit, maar daartussen nog 3 korte beklimmingen en tijdens de laatste klim werd het wel heel warm boven was het 37 graden, veel zweet druppels dus. Het beste was er wel af en na 105 km stonden we weer veilig terug in Castellane.
Avonds kregen we nog door het Hotel speciaal voor ons een biefstuk met champignonsaus voorgeschoteld, dat smaakte en tot slot bestelde we nog een lekkere coup met ijs, dat hadden wel verdiend.
Morgen de terugreis.
Wim

